ללמ תנן להּ בממתני׳: **הנופר והטמת.** ולמ לממרינן נפקי להו מהיתר לתילת קדשים ואל עלייהו ליסור נגילה למפרע: **דישנה בנמה. בזר: לנדבי החומה.** בפ׳ לחרון (לקמן דף קיג.) ר׳ יהושה אומר מין מנחה בנמה: **וזחים.** ויזבחו זבחים שלמים בסיני יא) (שמות כד): **מין קידוש לני שרת במנחה בנמה.** הילכך לא ילפינן זר במקדש לענין קמילה מזר בנמה ללמ תמי הך קמילה להך קמילה דמקדש הומיל וקידשה בלני שרת ליפסללה בזר: ס"ג בתורת כהנים יב) להך מתני׳ **יכול מהא מליקה שהיא לפנים מטמאה בו׳: הא נמי נגילה היא.** מלן לימא לך דללו נגילה היא נהי דהותרה מליקת חטאת העוף להכניס מגזירת הכתוב מלכל חטאתם כלחמרן בפרק [בית שמאי] (לעיל דף מד:) עולה שלא הותרה להם חטאת בזית הבליעה: **אלא מלמוד לומר טריפה.** ונפק יג) מאי תלכל נגילה וטריפה (ויקרא י) ובנבלת עוף טהור מיתוקמת קרא בח"כ יד) והאי טריפה קרא יתירא הוא לדרשא דללמן שאי אפשר לשומעו כמשמעו שיהא יג) טריפה חטאת בזית הבליעה מחייב אם הרי בללו נגילה והא מתני׳ טו) ואם היה חיה לקמיה [ע"ב] מיתוקה כר"מ דאית ליה שחיטת עוף טהור מטהרת טריפתו חטומאתו ולא בריש ליה להאי קרא להבית טריפה שחטה שחטאת הילכך בריש ליה למעוטי מליקה שהיא בפנים ושחיטה שהיא לפנים ומשמע ליה קרא הכי נגילה שהיא בטריפה היא למטומאה: **מה טריפה.** מין טריפות המתורע בה מתיר שום ליסור שהיה בה מתחילה: **אף נגילה.** אמין נגילות המתורעת בה מתיר את הליסור יצא ע"י מליקת פנים בהכשר הומיל ומתיר את הליסור שבמייה לה היה רחויה לקרב לגבוה והותרה במליקה זו: **יכול מהא שחיטה שהיא לפנים.** וכ"ש גרסי׳ לה הכי יכול השחט חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין בחוץ: **הא נמי נגילה היא.** מי יימר דללו נגילה היא הומיל ושחיטה בפנים בעוף לא שייכא וכן בקדשים בין בפנים בין בחוץ הו׳: **ס"ל טריפה.** כלומר בטריפה מטומאה: **שמוש בפנים לכחון.** דלכתן וכתן היא לתורה: ס"ג **יצא השחט חולין בפנים וקדשים בין בפנים לא בחוץ ולא בחוץ בין בפנים לא בפנים לכחון אין לחולין.** ולקמן מפרש ומזיל: **כשלמת חולין שחוסף שחיטתן בפנים לכחון.** שהרי חולין שחוטין בחוץ אין מטומאין ואפי׳ שלת יז) בהיכשרו כגון עוף טריפה שחטאתה להת מתניתין יח) לקמן כר"מ למטהר טריפת העוף שחוטה ומוקי טריפה לכתיב בקרא להך לדרשא למעוטי פנים: **אידי ואידי.** אין בנפנים בין בחוץ נגילה זו שווה בסח שאין כאן תורת שחיטה: **אמר רבא.** שחיטת פנים למולין הוא דנפקא לן מהך לדרשא מבל בשחיטת חולין בחוץ למיבו עליו ברת משום שחוטי חוץ למרבינן ליה בפרק השוחט והמעלה (לקמן דף קו.) מלו לשר יטמא לרבות שחיטת עוף ללמת שחיטה היא [ע"ב] **לא תועיל.** בתמיה: ס"ג **לשלתן חוץ פנים מנלן** [ב]: **ומשני הומיל ולא שווה בפנים לכחון.** להת בא) לוקימנת דבחוץ לא מטמא ומ"ג דבמליקה לסור בטומאה מיהת לא שוו: **לי הכי מלק קדשים.** דקתני לעיל מיטמאין: **הא לא שוו בחוץ לכפנים.** להת בפנים הכשירו במליקה: **דינן דבר שלא בהכשירו.** שחיטת קדשים בחוץ: **מדבר שלא בהכשירו.** שחיטת קדשים בחוץ וכן שחיטת חולין בפנים משחיטת חולין בחוץ: **וחין דינן דבר שלא בהכשירו.** כגון מליקת קדשים בחוץ: **מדבר שבהכשירו.** מליקת קדשים בפנים: **מנני׳ ר"מ לומר חינה טמאה.** בקל קושית דילמת הלי נמי נגילה תשיב לה דללו נעשית בהכשירה: ס"ג **יצא השחט חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ הומיל ולא שוו בפנים לכחון אין מבחוץ לפנים ולא בחוץ בין בפנים לא בפנים לכחון אין לחולין:** לשון סמוך: **לא שוו בחוץ לפנים.** לשון קדשים למיבו כרת לקיימת לן בפרק השוחט והמעלה (לקמן דף קו.) השוחט את בחוץ חייב: ס"ג **לשלתן חוץ פנים מנלן.** שחיטת פנים דקדשים לחינה מתרת את החיסור שהם פנים כבחוץ [ב] **ולא יצאה מכללו לשלתן.** ומשני **הומיל ולא שוו.** לענין ל] פנים כבחוץ לגבי מליקת קדשים: **מנלן שחיטת חולין בפנים כבחוץ.** להת בפנים הכשירה במליקה: **שלת בהכשירו.** שחיטת עוף קדשים בפנים. **מדבר שלת בהכשירו.** שחיטת קדשים בחוץ: **וחין דינן דבר שלת בהכשירו.** מליקת קדשים בפנים שהוה בהכשירו. ושחיטת חולין בפנים לחמרן חין מטמחין לנו משחיטת חולין בחוץ נמרי לנו שחיטה בפנים שהוה בהכשירו. ושחיטת חולין בפנים לחמרן חין מטמחין לנו משחיטת חולין בחוץ נמרי לנו שחיטה בפנים שהוה בהכשירו. ומ"ש בפרק [בית שמאי] (לעיל דף מד:) עולה שלא הותרה להם חטאת בזית הבליעה: **אלא מלמוד לומר טריפה.** ונפק יג) מאי תלכל נגילה וטריפה (ויקרא י) ובנבלת עוף טהור מיתוקמת קרא בח"כ יד) והאי טריפה קרא יתירא הוא לדרשא דללמן שאי אפשר לשומעו כמשמעו שיהא יג) טריפה חטאת בזית הבליעה מחייב אם הרי בללו נגילה והא מתני׳ טו) ואם היה חיה לקמיה [ע"ב] מיתוקה כר"מ דאית ליה שחיטת עוף טהור מטהרת טריפתו חטומאתו ולא בריש ליה להאי קרא להבית טריפה שחטאת הילכך בריש ליה למעוטי מליקה שהיא בפנים ושחיטה שהיא לפנים ומשמע ליה קרא הכי נגילה שהיא בטריפה היא למטומאה: **מה טריפה.** מין טריפות המתורע בה מתיר שום ליסור שהיה בה מתחילה: **אף נגילה.** אמין נגילות המתורעת בה מתיר את הליסור יצא ע"י מליקת פנים בהכשר הומיל ומתיר את הליסור שבמייה לה היה רחויה לקרב לגבוה והותרה במליקה זו: **יכול מהא שחיטה שהיא לפנים מטמאה בגדים אבית הבליעה בו׳.** הא למרבינן הכא קרא לשחיטת עוף קדשים שמטהרת מידי נגילה ולענין ליסורי הנאה לא שוו בפנים לכחון אין מבחוץ לפנים: **ולא יטמא בגדים אבית הבליעה.** ת"ל לא תרד ולא ידענא [ג] אמר חזקיה מסתברא [ב]קמיצה תרד מליקה לא תרד מאי שנא מליקה דישנה בבמה קמיצה נמי ישנה בבמה וכי תימא אין מנחה בבמה אין עופות נמי בבמה דאמר [ו]רב ששת לדברי האומר יש מנחה בבמה יש עופות בבמה לדברי האומר אין מנחה [ב] אין עופות מ"ט [ג] 1זבחים ולא מנחות זבחים ולא עופות אלא אימא אין קידוש בכלי [ד] שרת במנחה בבמה: מלק בשמאל או בלילה כו׳: ת"ר [ג]יכול תהא מליקה שהיא לפנים מטמאה בגדים בבית הבליעה תלמוד לומר [ב]נבלה הא נמי נבלה היא אלא ת"ל [2]טריפה מה טריפה שאין מתרת את האיסור אף כל [ה] שאין מתרת את האיסור יצא מליקה שהיא לפנים הואיל והיא מתרת את האיסור אין מטמא בגדים בבית הבליעה הבא [ו] המולק (ק"ן חפ"ן סימן) [ז]קדשים בחוץ ומולק חולין בין מבפנים בין מבחוץ הואיל ואין מתירין את האיסור מטמאין בגדים אבית הבליעה [ג]תניא אידך יכול תהא שחיטת [ז] חולין לפנים וקדשים בין מבפנים ובין מבחוץ מטמאה אבית הבליעה ת"ל נבלה הא נמי נבלה היא אלא ת"ל טריפה מה טריפה שווה [ח] בפנים בכחוץ אף כל שוות בפנים בכחוץ יצא שחיטת חולין בפנים וקדשים בין מבפנים בין מבחוץ הואיל ולא שוו בפנים בכחוץ אין מטמאין בגדים אבית הבליעה בשלמא חולין לא שוו בפנים בכחוץ אלא קדשים אידי ואידי פסולין נינהו [ז]אמר רבא אם הועילה לו שחיטת חוץ לחייבו כרת לא תועיל לו [ט] לטהרה מידי נבילה אשכחן חוץ פנים מנלן הואיל ולא שוו בפנים בכחוץ אי הכי מלק קדשים בחוץ נמי לא דלא [י] שוו בפנים בכחוץ אמר רב שימי בר אשי דינן דבר שלא בהיכשרו מדבר שלא בהיכשרו ואין [כ]דינן דבר שלא בהיכשרו מדבר שבהיכשרו ולא והתניא [ו]מנין ליוצא שאם עלה לא ירד שהרי יוצא כשר בבמה תנא [3]אזאת תורת העולה ריבה סמיך ליה: **מתני׳** [ו]מלק ונמצאת טריפה ר׳ מאיר אומר אינו מטמא בבית הבליעה ולישטעמיך שלא היה פסולו בקודש לאתויי מאי. תימה דילמא לאתויי נעל מוס להת משמע דטעמת דזר לר׳ יוחנן משום דילף מבמה ונעל מוס לת הותר בבמה כלמוכח לעיל בריש פ״ג (דף טו.). לפריך מה להלל השוה שבהן שכן לת הותר בבמה ומי סוה מפרשינן בטעמת דרבי יוחנן משום דילף משחיטה לע״ג ללמו עבודה היל בקודש.

לאתויי שחיטת קדשים בפנים.

ומ״ג דתכל מלמנן פ׳ השוחט והמעלה (לקמן דף קיל.) שוחט עוף בפנים ומעלהו בחוץ פטור מ״מ אין מטמאה בגדי הבליעה דילפינן לקמן מטריפה ויש [כב] לומר לת דמי שוחט עוף בפנים לאיט בטומאה דגם בחוץ איט טעמת ומטעמת [ג] דהועילה שחיטה לחיוב כרת נשניל כך אין לומר לחס עלה בהמה או עוף שחטו חוץ לזיקב ללת פסיטת לירל דמה ענין זה לזה חיוב [כד] כרת לומר לת ירל פסיטת דשוחט בהמה או עוף בחוץ לחס עלה לת ירל ועוכ״ל לת נאמר לת ירל ללת היכל שמלינו דוגמתו כשר בפנים ובריש מעילה [דף ג.] למשוה להו דכל היכל לאין בו מטמחין לדבר הנאכל נעילות הס נמי לת ירלו ואכלי מכלל נעילות: **ס"ל טריפה.** ואפ״ג בפירקין דהאי טריפה יתירא הוא: **יכול מליקה שהיא לפנים.** ואפ״ג פסולה הואיל ומתרת את האיסור שאם עלתה לת תרד אינה משמה: ס״ג בת״כ **יכול השוחט חולין בפנים וקדשים בין מבפנים וכן מבחוץ ושחטו בפנים כשרים בבחוץ פסולים כגון בהמה או עוף טהור ומוקי קרא לשחיטת עוף קדשים שמטהרת מידי נבילה ולענין ליסורי הנאה לא שוו בפנים לכחון אין מבחוץ לפנים ולא בחוץ בין בפנים לא בפנים לכחון אין לחולין:** לשון סמוך: **לא שוו בחוץ לפנים.** לשון קדשים למיבו כרת לקיימת לן בפרק השוחט והמעלה (לקמן דף קו.) השוחט את בחוץ חייב: ס״ג **לשלתן חוץ פנים מנלן.** שחיטת פנים דקדשים לחינה מתרת את האיסור שהם פנים כבחוץ [ב] **ולא יצאה מכללו לשלתן.** ומשני **הומיל ולא שוו.** לענין ל] פנים כבחוץ לגבי מליקת קדשים: **מנלן שחיטת חולין בפנים כבחוץ.** להת בפנים הכשירה במליקה: **שלת בהכשירו.** שחיטת עוף קדשים בפנים. **מדבר שלת בהכשירו.** שחיטת קדשים בחוץ: **וחין דינן דבר שלת בהכשירו.** מליקת קדשים בפנים שהוה בהכשירו. ושחיטת חולין בפנים לחמרן חין מטמחין לנו משחיטת חולין בחוץ נמרי לנו שחיטה בפנים שהוה בהכשירו. ושחיטת חולין בפנים לחמרן חין מטמחין לנו משחיטת חולין בחוץ נמרי לנו שחיטה בפנים שהוה בהכשירו. ומ״ש בפרק [בית שמאי] (לעיל דף מד:) עולה שלא הותרה להם חטאת בזית הבליעה: **אלא מלמוד לומר טריפה.** ונפק יג) מאי תלכל נגילה וטריפה (ויקרא י) ובנבלת עוף טהור מיתוקמת קרא בח"כ יד) והאי טריפה קרא יתירא הוא לדרשא דללמן שאי אפשר לשומעו כמשמעו שיהא יג) טריפה חטאת בזית הבליעה מחייב אם הרי בללו נגילה והא מתני׳ טו) ואם היה חיה לקמיה [ע"ב] מיתוקה כר"מ דאית ליה שחיטת עוף טהור מטהרת טריפתו חטומאתו ולא בריש ליה להאי קרא להבית טריפה שחטאת הילכך בריש ליה למעוטי מליקה שהיא בפנים ושחיטה שהיא לפנים ומשמע ליה קרא הכי נגילה שהיא בטריפה היא למטומאה: **מה טריפה.** מין טריפות המתורע בה מתיר שום ליסור שהיה בה מתחילה: **אף נגילה.** אמין נגילות המתורעת בה מתיר את הליסור יצא ע"י מליקת פנים בהכשר הומיל ומתיר את הליסור שבמייה לה היה רחויה לקרב לגבוה והותרה במליקה זו: **יכול מהא שחיטה שהיא לפנים מטמאה בגדים אבית הבליעה בו׳.** הא למרבינן הכא קרא לשחיטת עוף קדשים שמטהרת מידי נבילה ולענין ליסורי הנאה לא שוו בפנים לכחון אין מבחוץ לפנים ולא בחוץ בין בפנים לא בפנים לכחון אין לחולין